

РЕШЕНИЕ

№ 3645

гр. София, 05.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 17 състав,
в публично заседание на 29.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Искра Гърбелова

при участието на секретаря Грета Грозданова, като разгледа дело номер **212** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. с вр. с чл. 107, ал. 2 от Закона за автомобилните превози /ЗАвтП/. Съдът е сезиран с жалба, подадена от К. С. Т., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица] срещу заповед за налагане на принудителна административна мярка № РД-14-3656/16.09.2022 г. на директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., в частта в която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗАвтП е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение на лек автомобил Л. Р. Фрилендър с рег. [рег.номер на МПС] от кат. М1 до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. Автомобилът е собственост на К. С. Т..

Със сезиращата съда жалба се оспорва цитираната заповед за налагане на ПАМ, като се твърди, че същата е неправилна и незаконосъобразно, издадена в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че с процесния автомобил не е извършван таксиметров превоз срещу заплащане. Посочва, че служителите на И. са констатирани единствено, че баща му е седнал на седалката на водача в автомобила, чийто ключове не били на стартера и никой не е установил да е извършван незаконен превоз с този автомобил. Посочва, че автомобила е с две врати, няма таксиметров апарат и не е боядисан в жълто. Излага оплаквания, че не са правени опити да му бъде връчена процесната заповед, като същата не му е връчена. В заключение отправя искане за отмяна на заповедта.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. И. Г. Г., който поддържа

изложените аргументи в жалбата. Твърди се, че заповедта не е връчена на С. Т. и на жалбоподателя, твърди, че такава не е била съставяна на посочената в нея дата, като не е намерила отражение в информационната система на ответника. Представя писмени бележки. Претендира разноси.

Ответникът – директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С. се представлява от юрисконсулт Д.- Лакова, която оспорва жалбата и иска да бъде отхвърлена като неоснователна, а заповедта потвърдена.

Съдът като взе предвид събраните по делото доказателства счита за установено от фактическа страна следното:

Предмет на оспорване в настоящото производство е заповед за налагане на принудителна № РД-14-3656/16.09.2022 г. на директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., в частта, в която на основание 106а, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗАвтП е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение на лек автомобил Л. Р. Фрилендър с рег. [рег.номер на МПС] от кат. М1 до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца..

В обстоятелствената част на заповедта е прието, че на 16.09.2022 г., при извършена проверка за спазване на разпоредбите на ЗАвтП, Закона за движение по пътищата и издадените въз основа на тях подзаконовни нормативни актове Г. Л. Н. – инспектор в Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., е установил, че С. И. Т. около 13:00 часа в [населено място],[жк]пред [жилищен адрес] като водач на лек автомобил категория М1 макра Л. Р. Фрилендър с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. С. Т., ЕГН [ЕГН], извършва таксиметров превоз на пътници, като МПС е без удостоверение или Лиценз за извършване на пътнически превози и Лиценз за извършване на Обществен превоз на пътници.

По делото е приета административната преписка в т.ч. е представен и АУАН № 328285/16.09.2022 г. съставен Г. Л. Н. – инспектор в Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С.. АУАН бил връчен незабавно на С. Т..

В хода на съдебното производство са събрани гласни доказателства чрез разпита на двама свидетели и писмени доказателства представени от процесуалния представител на жалбоподателя, а именно: изготвен в хода на образуваното досъдебно производство протокол за очна ставка и протокол за оглед на местопроизшествие, издаденото на С. Т. Наказателно постановление /НП/, Постановление за прекратяване на наказателното производство от 27.02.2023г. на прокурор при Софийска Районна прокуратура и подадената от С. Т. жалба срещу издаденото НП.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК, доколкото от ответника не са представени писмени доказателства за уведомяване на оспорващия, от надлежна страна - адресат на акта и се явява процесуално допустима.

Разгледана по същество, същата е основателна, поради следните съображения:

При проверка за законосъобразност на оспорвания административен акт съгласно чл. 168 от АПК, настоящият съдебен състав счита, че заповедта е издадена от компетентен орган, в законоустановената форма, при спазване на административнопроизводствените правила за нейното издаване. Оспорената заповед е издадена от административен орган с териториална, времева и материална компетентност, тъй като съгласно чл. 107, ал. 1 от З.: "Принудителните

административни мерки по чл. 106 и 106а се прилагат с мотивирана заповед на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация" или упълномощени от него длъжностни лица". Издателят на процесната заповед попада между последните, като заповедта е издадена от директорът на регионална дирекция „Автомобилна администрация“ – [населено място], съгласно приложена поделото Заповед № 110/01.04.2022г. и въз основа на делегираните му правомощия съгласно заповед № РД-01-553/23.11.2021 г. на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция "Автомобилна администрация". Съдът счита, че оспорваната заповед съдържа необходимите реквизити, посочени в разпоредбата на чл. 59, ал. 2 от АПК, тъй като в текста ѝ са посочени фактите и обстоятелствата по извършеното деяние, както и материалноправното основание за прилагане на принудителната административна мярка.

С постъпили по делото заявление и молби от 02.05.2023г. и от 16.05.2023г. процесуалният представител на жалбоподателя е оспорил подписите на длъжностното лице изготвило заповедта и на издателя на тази заповед, като се твърди, че заповедта не е подписана от лицето, което се сочи като неин автор. В тази връзка са направени доказателствени искания, оставени без уважение, предвид разпоредбата на чл. 193, ал. 1 от ГПК, приложим на основание чл. 144 от АПК, по аргументи подробно изложени в протоколно определение на съда от 29.05.2023г., които не следва да бъдат повтаряни в мотивите на решението. Необходимо е да се добави също, че лицето изготвило заповедта и подписало същата като неин технически съставител не е автор на тази заповед, поради което неговият подпис или липсата на такъв, не влияе на действителността и законосъобразността на акта.

Посочено е в заповедта, че се издава на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1, бук, "а", респ. чл. 106, ал.1, т.4, б. "б" от ЗАвП.

Спорен между страните по делото е въпросът относно правилното приложение на материалния закон, при изследването на който съдът приема следното:

По смисъла на чл. 106а, ал. 1 от ЗАвП, за преустановяване на административните нарушения по този закон се прилагат изрично предвидените в него ПАМ, поради което те са от вида на преустановяващите. Разпоредбата на чл. 106а, ал. 1, т. 1 б. „а“ от ЗАвП предвижда временно спиране от движение на моторно превозно средство до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца, с което се извършва превоз на пътници или товари, без да има издадено удостоверение за обществен превоз на пътници или товари или няма заверено копие към лиценза на Общността. Съгласно чл. 6, ал. 1 от Закона за автомобилните превози, обществен превоз на За да е налице основание за прилагане ПАМ по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвП е необходимо кумулативно да са изпълнени следните условия: 1. да е извършен превоз на пътници и 2. превозът да е осъществен с МПС, за което няма издадено удостоверение за извършване на пътнически превози, респективно заверено копие от лиценз на Общността.

По делото не се оспорва обстоятелството, че процесното МПС не притежава удостоверение или лиценз за извършване на пътнически превози или заверено копие към лиценза на Общността.

В настоящия казус спорният момент е по отношение на другия основен релевантен за спора факт – извършване на превоз на пътници. Легалната дефиниция на понятието „превоз на пътници“ се съдържа в § 1, и т. 2 от ДР на ЗАвП. Според посочената разпоредба "Превоз на пътници" е дейност на лице, което извършва услуги по

извършване на превоз на пътници с моторно превозно средство за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага.

Събраните в хода на административното производство писмени обяснения от П. В. В. не съдържат данни да е бил извършван превоз с цитираното по-горе МПС, собственост на жалбоподателя срещу заплащане. Такива не се съдържат и в показанията на В. разпитан като свидетел в хода на съдебното производство. В сметките писмените обяснения В. заявява, че разговорът със соченото за водач на автомобила лице – С. Т. е бил единствено да му даде 10 лева да го изчака. В сметките обяснения и дадените свидетелски показания на В., които съдът кредитира като обективни, последователни и непротиворечиви не се съдържат данни да е извършван превоз и в частност В. да се е возил срещу заплащане в процесния автомобил, нито има данни последния да се е уговарял със С. Т. или К. Т. да бъде превозен до определено място срещу заплащане. Същевременно от показанията на служителя на И., извършил на място проверката и разпитан като свидетел по делото Г. Л. Н., става ясно, че оспорената заповед е издадена единствено на база обясненията на В.. Дадените от В. писмени обяснения са годно доказателство и въз основа на същите може да бъде издаден административен акт, респективно АУАН, но в случая тези обяснения не доказват, че жалбоподателят е осъществил дори и инцидентно услуга по извършване на превоз на пътници срещу заплащане. В хода на административното производство освен тези писмени обяснения не са събрани други доказателства в ч. и документ от въпросната платформа на такси „М.“, удостоверяващи осъществен превоз на пътници от страна на жалбоподателя за чужда сметка или срещу заплащане или икономическа облага. Предвид изложеното, твърдението на органа, че на 16.09.2022 г. с процесния лек автомобил категория М1 макра Л. Р. Фрилендър с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на К. С. е бил извършен превоз на пътници остава единствено извод на органа, неподкрепен в пълнота с факти.

В тежест на административния орган, съгласно чл. 170, ал. 1 от АПК е да докаже наличието на всички предпоставки за налагане на принудителните административни мерки по чл. 10ба, ал. 1, т. 4 б "б" от ЗАВП. Една от кумулативно предвидените в закона предпоставки, за да се приложат горепосочените ПАМ е с автомобила да се „извършва превоз“ на пътници. По отношение наличието на тази втора предпоставка от страна на административния орган, носител на доказателствената тежест не бяха представени по делото други доказателства, освен съставените в хода на административното производство писмени обяснения и показания на свидетеля В., които както се посочи не доказват осъществен превоз на пътници по смисъла на § 1, т. 2 от ДР на ЗАВП. По делото не са ангажирани доказателства в подкрепа на твърдението на органа, че с процесният автомобил се е превозвал свидетеля В.. Същевременно от събраните в хода на досъдебното производство и представени по делото доказателства, за които съдът счита, че няма процесуална пречка да служат като годно доказателство и в настоящото производство, а именно от протокол за оглед на местопроизшествие се установява, че автомобилът е бил паркиран на обособен паркинг в [населено място],[жк], пред [жилищен адрес] без ключ за автомобила т. е. не е установено дори същият да се е движел и да е превозвал свидетеля В.. Липсват и доказателства за предварителна такава уговорка между сочения за водач на автомобила С. Т. и свидетеля В., като безспорно последният е дал 10 лева на С. Т., но никъде не се твърди те да са предоставени за осъществяване на услуга по превоз.

При така събраните по делото писмени и гласни доказателства, по делото не се доказва

по несъмнен начин, че са били налице материалноправните предпоставки на чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвтП за издаване на заповедта за налагане на ПАМ - временно спиране от движение на лек автомобил Л. Р. Фрилендър с рег. [рег.номер на МПС] от кат. М1 до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца.

По посочените съображения оспорената заповед е незаконосъобразна, с основание за оспорване по чл. 146, т. 4 от АПК, тъй като административният орган не е доказал всички факти, които се явяват предпоставки за налагане на принудителна административна мярка по чл. 106а, ал. 1, т. 1, б. „а“ от ЗАвтП, поради което следва да бъде отменена в тази и част, като незаконосъобразна.

С оглед изхода на спора, ответника следва да бъде осъден да заплати направените по делото разноски. Процесуалният представител на жалбоподателя претендира пълният размер от 1 500 лв. заплатен адвокатски хонорар /лист 54 от делото/, като ответника е направил възражение за прекомерност на така претендирания размер. В тази връзка съдът съобрази, че делото не се отличава с висока от характерната за този вид дела фактическа и правна сложност и предвид обстоятелството, че същите нямат материален интерес следва да се приложи хипотезата на чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, като ответникът следва да бъде осъден да заплати разноски в размер на 1010 лева, от които 10, 00 лв. за платена държавна такса и 1 000, 00 лв. за адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от гореизложеното, на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София град, 17-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед за налагане на принудителна административна мярка № РД-14-3656/16.09.2022 г. на директор на Регионална дирекция "Автомобилна администрация"-С., в частта в която на основание чл. 106а, ал. 1, т. 1 б. "а" ЗАвтП е наложена принудителна административна мярка временно спиране от движение на лек автомобил Л. Р. Фрилендър с рег. [рег.номер на МПС] от кат. М1 до отстраняване на нарушението, но за не повече от 12 месеца. /по т. 1 от заповедта/.
ОСЪЖДА Регионална дирекция "Автомобилна администрация" - С. да заплати на К. С. Т., ЕГН [ЕГН], сума в размер на 1010 лева, представляваща направените по делото разноски.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му с касационна жалба пред Върховния административен съд.

СЪДИЯ:

